

Daniel Kitabı - Səksən Üçüncü Nömrə

Laodikeya Adventizminin Dörd Nəslə: Getdikcə Artan Mərdarlıqların Açıılması

Jeff Pippenger

2024-02-16

Yezekiəlin səkkizinci fəslə, Laodikeyalı Adventizmin dörd nəslini təmsil edən artan dörd iyrəncliyi ortaya qoyur. 1863-cü ilin üsyanı, Harunun Allah Musaya On Əmrin iki lövhəsini verdiyi məhz vaxtda öz qızıl buzovu ilə qısqanclığın saxta bir surətini meydana gətirdiyi kimi, Habaquququn iki lövhəsinin də saxtasını ortaya çıxardı. Laodikeyalı Adventizm, William Millerin yuxusunda təsvir olunduğu kimi, təməl həqiqətləri aradan qaldırmaq işinə başladıqdan sonra, birinci nəslin rəhbərliyi əvvəlcə Müqəddəs Kitabın, sonra isə Peyğəmbərlik Ruhunun hakimiyyətini rədd etməyə başladı. Üsyan elə bir həddə çatmışdı ki, Kelloqun spiritizmi (panteizm) 1888-dən az əvvəl onların tarixində meydana çıxdı.

1888-ci ilin üsyanında, Yezekəlin təsvirlər otaqları ilə təmsil olunan spiritizm elə bir nöqtəyə çatdı ki, Minneapolisin elçiləri, peyğəmbər qadın və hətta Müqəddəs Ruh belə rədd edildi.

“Təcrübəmizdə görmüşük ki, Rəbb müqəddəs məkanın açıq qapısından Öz xalqına nur şüaları göndərdiyi zaman, Şeytan bir çoxlarının zəhnini təhrik edir. Lakin son hələ gəlməmişdir. Elələri olacaq ki, nura müqavimət göstərəcək və Allahın nuru çatdırmaq üçün Öz kanalları etdiyi kəsləri sıxışdırıb aşağılayacaqlar. Ruhani şeylər ruhani surətdə dərk olunmur. Gözətçilər Allahın açılan ilahi tədbiri ilə ayaqlaşmamışlar, və həqiqi, göydən göndərilmiş xəbər və xəbərçilər istehza ilə qarşılanırlar.”

“Bu toplantıdan həqiqəti bildiklərini iddia edən elə adamlar gedəcək ki, öz canlarının üzərinə göyün dəzgahında toxunmamış libaslar yığırırlar. Burada qəbul etdikləri ruh onlarla birlikdə aparılacaq. Mən işimizin gələcəyi üçün titrəyirəm. Bu yerdə Allahın verdiyi dəlilə boyun əyməyənlər, Allahın istifadə etdiyi qardaşlarına qarşı müharibə aparacaqlar. Onlar, indiyədək məşğul olduqları həmin növ müharibəni irəli və daha da irəli aparmaq imkanları əldə etdikləri zaman, işi çox çətinləşdirəcəklər. Bu adamların Allahın Müqəddəs Ruhuna qarşı müharibə apardıqlarına inandırılmaq üçün fürsətləri olacaq. Bəziləri əmin olacaq; başqaları isə öz ruhlarından möhkəm yapışacaqlar. Onlar mənliyə ölməyəcək və Rəbb İsanın ürəklərinə daxil olmasına yol verməyəcəklər. Onlar getdikcə daha çox aldadılacaqlar, ta o vaxta qədər ki, həqiqəti və salehliyi ayırd edə bilməyəcəklər. Onlar başqa bir ruhun təsiri altında Allahın bəyənəməyəcəyi bir qəlibi işin üzərinə qoymağa çalışacaq; və insan zəhinləri üzərində nəzarəti ələ almaqla, beləliklə də Allahın işini və davasını idarə etməklə, Şeytanın xüsusiyyətlərini həyata keçirməyə cəhd göstərəcəklər.”

“Əgər qardaşlarımız bu yığıncaqda oruc tutub dua etsə, ürəklərini Allah qarşısında alçaltsa və Müqəddəs Yazıları birlikdə araşdırmaq üçün sakitliklə otursaydılar, onda Allah izzətləndirilmiş olardı. Lakin o yığıncağa gətirilən qərzə ruhu Allahın ən zəngin xeyir-duasına qapını bağladı və bu ruha malik olanlar Allah qarşısında tövbə edib Müqəddəs Ruha qarşı hörmətsizlik etməyə və başqa bir ruha sahib olmağa nə qədər yaxın gəldiklərini müəyyən qədər

dərk etməyincə, nuru görmək üçün əlverişli bir mövqedə olmayacaqlar.” The 1888 Materials, 832.

1888-ci ildən sonra bacı Uayt Allahın kilsəsinin və işinin “gələcəyi üçün titrəyirdi”. O gördü ki, həmin yığıncaq Laodikyalı Adventizmin rəhbəri olan adamlar arasında davam edən ruhani müharibə doğuracaq və “gündəlik”lə bağlı mübahisə onun öncədən dediklərinin elə həmin nəsil üzərində yerinə yetirildiyinin sübutudur. O zaman “göydən göndərilmiş xəbəri və xəbərçiləri” təsdiqləmək üçün Allahın verdiyi “dəlilə təslim olmayan” adamlar tərəfindən bir müharibə aparıldı və həmin adamlar “Allahın Müqəddəs Ruhuna” qarşı müharibə etdilər. İkinci nəsil Allahın hökmünün odları ilə nəşriyyatın və sanitariyanın yerlə-yeksan olmasına şahid oldu.

“Bu gün Elder Daniellsdən Review nəşriyyat idarəsinin yangınla məhv edilməsi barədə bir məktub aldım. İşin mənafeyi üçün olan böyük itkini düşündükcə özümü çox kədərli hiss edirəm. Bilirəm ki, bu, işə rəhbərlik edən qardaşlar və idarənin əməkdaşları üçün çox ağır bir vaxt olmalıdır. Mən əziyyət çəkənlərin hamısı ilə birlikdə əziyyət çəkirəm. Lakin bu kədərli xəbər məni təəccübləndirmədi, çünki gecə görüntülərində Battle Creek üzərində od kimi bir qılıncı uzadılmış halda tutan bir mələk gördüm. Bir dəfə gündüz vaxtı, qələm əlimdə ikən, huşumu itirdim və mənə elə gəldi ki, bu alovlu qılınc əvvəl bir istiqamətə, sonra başqa bir istiqamətə dönürdü. Fəlakətin ardınca fəlakət gəlirmiş kimi görünürdü, çünki Allah insanlar tərəfindən özlərini ucaltmaq və izzətləndirmək üçün qurulan niyyətlərlə hörmətdən salınmışdı.”

“Bu səhər Rəbbin Review and Herald idarəsi ilə əlaqəli olanların hamısını ciddi axtarış aparmağa yönəltməsi üçün səmimi duada idim ki, Allahın verdiyi çoxlu xəbərləri nədə görməzlikdən gəldiklərini görə bilsinlər.

“Bir müddət əvvəl Review idarəsindəki qardaşlar başqa bir binanın tikilməsi barədə məsləhətimi istədilər. Mən o zaman dedim ki, əgər Review and Herald idarəsinə daha bir bina əlavə edilməsinin tərəfdarı olanların gələcək gözləri önündə açılib sərilmiş olsaydı, əgər onlar Battle Creekdə nə olacağını görə bilsəydilər, orada daha bir bina ucaltmaq barədə heç bir sualları qalmazdı. Allah dedi: “Mənim sözüm xor görüldü; və Mən dönəcək, alt-üst edəcəyəm.”

“1901-ci ildə Battle Creekdə keçirilən Baş Konfransda Rəbb Öz xalqına islahat çağırdığını göstərən dəlillər verdi. Vicdanlar məhkum edildi, ürəklər təsirləndi; lakin əsaslı iş görülmədi. Əgər o vaxt inadkar ürəklər Allahın önündə tövbə ilə qırılsaydı, Allahın qüdrətinin indiyədək görülmüş ən böyük təzahürlərindən biri görünərdi. Lakin Allaha izzət verilmədi. Onun Ruhunun şəhadətlərinə qulaq asılmadı. Adamlar həqiqət və salehlik prinsiplərinə açıq-aşkar zidd olan, halbuki Rəbbin işində həmişə qorunmalı olan əməllərdən ayrılmadılar.

“Efesdəki kilsəyə və Sardisdəki kilsəyə ünvanlanan xəbərlər, Öz xalqı üçün mənə təlim verən Şəxs tərəfindən mənə dəfələrlə təkrar edilmişdir. ‘Efes kilsəsinin mələyinə yaz; sağ əlində yeddi ulduzu tutan, yeddi qızıl çıraqdanlığın arasında yeriyən belə deyir: Sənin işlərini, zəhmətini və səbrini bilirəm; həm də bilirəm ki, sən pis olanlara dözə bilmirsən; özlərini həvari adlandıranları sınıamısan, halbuki onlar belə deyillər, və onları yalançı tapmısan; sən dözmüsən, səbr göstərmisən, Mənim adım naminə zəhmət çəkmisən və taqətdən düşməmisən.

Lakin səndən bir şeyim var ki, ilk məhəbbətini tərk etmisən. Buna görə də haradan düşdüyünü xatırla, tövbə et və əvvəlki işləri gör; yoxsa tezliklə sənın yanına gələcəyəm və tövbə etməsən, çıraxdanlığını yerindən götürəcəyəm.’ Vəhy 2:1–5.”

“Sardisdə olan kilsənin mələyinə yaz: Allahın yeddi Ruhuna və yeddi ulduza malik Olan belə deyir: Mən sənın əməllərini bilirəm; sənın sağ olduğun barədə adın var, lakin ölmüsən. Oyaq ol və ölmək üzrə olan qalan şeyləri möhkəmləndir; çünki əməllərini Allahın önündə kamil tapmamışam. Buna görə də necə qəbul edib eşitdiyini xatırla; onu möhkəm saxla və tövbə et. Əgər oyaq qalmasan, üzərinə oğru kimi gələcəyəm və hansı saatda üzərinə gələcəyimi bilməyəcəksən.’ Vəhy 3:1–3.”

“Biz bu xəbərdarlıqların yerinə yetməsinə görürük. Müqəddəs Yazılar heç vaxt bunlarda olduğu qədər dəqiq yerinə yetirilməmişdir.

“İnsanlar ən diqqətlə inşa edilmiş, odadavamlı binalar ucalda bilərlər, lakin Allahın əlindən bir toxunuş, göydən bir qığılcım hər bir sığınacağı süpürüb aparacaq.

“Məndən hər hansı bir məsləhət verib-verməyəcəyim soruşulmuşdur. Mən artıq Allahın mənə verdiyi məsləhəti vermişdim; ümid edirdim ki, Battle Creek üzərində asılı qalan alovlu qılıncın enməsinin qarşısı alınar. İndi isə qorxdugum şey baş vermişdir — Review and Herald binasının yanması xəbəri gəldi. Bu xəbər çatanda mən heç təəccüblənmədim və deməyə sözümlənmədim. Zaman-zaman xəbərdarlıq şəklində deməli olduğum sözlər, eşidənləri sərtləşdirməkdən başqa heç bir təsir göstərməmişdir və indi mən yalnız bunu deyə bilərəm: Mən çox kədərlənirəm, çox, lap çox kədərlənirəm ki, bu zərbənin gəlməsi zəruri oldu. Kifayət qədər nur verilmişdi. Əgər ona uyğun hərəkət edilsəydi, əlavə nura ehtiyac qalmazdı.” Testimonies, 8-ci cild, 97–99.

Adventizmin ikinci nəslə qələbə deyildi və Hizqiyalın səkkizinci fəslinin yerinə yetməsində üsyan yalnız artmaqda davam etdi.

“Rəbb yazılı xəbərlər və od vasitəsilə Öz xalqının Battle Creekdən çıxıb getməsinə istədiyini bəyan etmişdir. Qoy Allah Onun səsini eşitməyimiz üçün bizə kömək etsin. Battle Creekdəki iki böyük müəssisəmizin od tərəfindən süpürülüb aparılması bizim üçün heç nə ifadə etməirmi? Siz deyə bilərsiniz: “Ancaq yeni Sanitariyada çoxlu xəstə var.” Bəli; lakin orada bir neçə min xəstə belə olsaydı, bu, xalqımızın Battle Creekdə evlər tikməsi və orada məskunlaşması lehinə heç bir dəlil olmazdı.

“Sınaqlar artmaqdadır. İnsanlar Allahın Öz Ruhunun Şəhadətlərində göndərdiyi nuru rədd edir və öz uydurmalarını, öz planlarını seçirlər. İnsanlar özlərini Allahdan ayırmaqda davam edəcəklərimi? O, artıq etdiyindən daha da aydın bir şəkildə Öz narazılığını bürüzə verməlidirmi?” Pamphlets, SpTB06, 45.

Kişilər, Hizqiyal kitabının səkkizinci fəslində təsvir olunan surətlər otaqlarında olan yetmiş ağsaqqalın simasında təmsil edildiyi kimi, “öz uydurduqlarını və öz planlarını seçirdilər” və belə bəyan edirdilər: “Rəbb bizi görmür.” Rəbb bir qadın peyğəmbər qaldırdı və 1884-cü ilə qədər, tam qırx il ərzində ona “açıq görüntülər” verdi. O, bu ənamın üzərinə Öz imzasını qoydu, çünki onu verdi və ona Portland adlı şəhərdə son qoydu və onu qırx il müddətinə verdi. “Açıq görüntülər”in

kəsilməsindən az əvvəl qədim kişilər 1881 və 1882-ci illərdə Müqəddəs Kitabın və Peyğəmbərlik Ruhunun səlahiyyətini sarsıtmağa başladılar. Beləliklə, “açıq görüntülər” 1884-cü ildə sona çatdı və dörd il sonra 1888-ci il Baş Konfransında Qoraxın, Datanın və Aviramın üsyanı təkrarlandı.

1888-ci ilin üsyanı, üsyanın elə bir şiddətlənməsinə səbəb oldu ki, Allah Laodikeyalı Adventizmin tarixinə birbaşa müdaxilə edərək nəşriyyat işini və səhiyyə işini yandırır məhv etdi. Bununla belə, həmin birbaşa hökmlər artıq baş qaldırmış üsyanı dayandırmadı. 1919-cu ildə Müqəddəs Kitab Konfransı keçirildi; burada ikinci nəslin əsas üsyançılarından biri olan, mürtəd protestantlığın universitetlərində təlim almış ilahiyyatçı William Warren Prescott, “gündəlik”in Məsihin müqəddəs məkan xidmətini təmsil etdiyini iddia edən şeytani baxışın irəli sürülməsində başlıca rəhbər olaraq bir sıra təqdimatlar etdi.

Tarix göstərdi ki, 1919-cu ildə keçirilən həmin Müqəddəs Kitab konfransında Prescott, Millerçilərin peyğəmbərlik ismarıcının hər bir əsas müddəasını aradan qaldırmaqdan ibarət olan bir müjdə təqdim etdi. O, hətta iki min üç yüz günü də aradan qaldırmağa cəhd göstərdi, lakin buna nail ola bilmədi. Bununla belə, o, Millerçilərin peyğəmbərlik anlayışlarından tamamilə məhrum edilmiş bir müjdə təqdim etdi. Onun müjdəsi həmin yığıncaqda rədd edildi, amma yenə də həmin kor rəhbərlər onun məruzələr silsiləsini götürüb The Doctrine of Christ adlı bir kitab halına salmağa qərar verdilər. Həmin kitab Laodikeyalı Adventizmin üçüncü nəslinin gəlişinin rəmzinə çevrildi.

Bu kitab Habakkukun ikinci fəslindəki Millerçi müjdədən başqa bir müjdəni təmsil edir və Paul bizə bildirir ki, başqa bir müjdə ümumiyyətlə müjdə deyildir.

Təəccüb edirəm ki, sizi Məsihin lütfünə çağırmış Olandan bu qədər tez uzaqlaşır başqa bir müjdəyə yönəliirsiniz; halbuki o, başqa bir müjdə deyildir. Ancaq bəziləri var ki, sizi təşvişə salır və Məsihin müjdəsini təhrif etmək istəyir. Lakin biz, yaxud göydən bir mələk sizə sizə təbliğ etdiyimizdən başqa bir müjdə təbliğ etsə, lənətə gəlmiş olsun. Əvvəllər dediyimiz kimi, indi yenə deyirəm: əgər kimsə sizə qəbul etdiyinizdən başqa bir müjdə təbliğ edərsə, lənətə gəlmiş olsun. Qalatiyalılara 1:6–9.

Adventizmin üçüncü nəslə, Yezekelin üçüncü iyrəncliyi ilə təmsil olunur; orada qadınlar Tammuz üçün ağlayırlar. Tammuz məhsuldarlıq və bitki örtüyünün dövrləri ilə əlaqələndirilən Mesopotamiya tanrısı idi. Tammuz bəzən çoban və ya gənc bir kişi kimi təsvir edilirdi; o, fəsillərin dəyişməsi və əkinlərin böyüməsi ilə əlaqələndirilirdi. Tammuzun ölümü və sonrakı dirilməsi kənd təsərrüfatı təqviminə bağlı idi. Mifologiyaya görə, Tammuz yay aylarında ölür və ya yoxa çıxırdı; bu isə isti, quraq mövsümdə bitki örtüyünün solmasının təmsili kimi qəbul olunurdu. Tammuz üçün ağlama, yay aylarında Tammuzun ölümü və ya yoxa çıxması münasibətilə yas tutma mərasimi idi; bunun ardınca isə onun dirilməsinə sevinirdilər ki, bu da bitki örtüyünün və kənd təsərrüfatı həyatının yenilənməsini simvolizə edirdi.

Tammuz üçün ağlamaq saxta bir axır yağış ismarıcını təmsil edir; bu da W. W. Prescottun təmsil etdiyi müjdə idi. 1863-cü il üsyanında başlanmış peyğəmbərlik təməlinin aradan qaldırılması 1919-cu ildə elə bir nöqtəyə çatdı ki, Laodikeyalı Adventizm saxta müjdənin bərqərar olmasına yol verdi. Həmin saxta müjdə tamamilə mürtəd Protestantizmin metodologiyasına əsaslanırdı. Onun

ilkin memarı W. W. Prescott idi və William Millerlə olduğu kimi, hər iki şəxsin müjdəsi də Daniel kitabındakı “gündəlik” barədə onların təməl anlayışına əsaslanırdı. Hər iki müjdə 2 Salonikilərə məktubundakı o parçanın içində təmsil olunur ki, Miller orada ilk dəfə “gündəlik” anlayışının bütöpərəstliyi təmsil etdiyini kəşf etmişdi. Həmin parçada Millerlə təmsil olunan və Paulun təqdim etdiyi həqiqəti qəbul edən bir sinif, habelə həqiqətə məhəbbət sahibi olmayan başqa bir sinif vardır.

Axır günlərdə bir sinif, Miller tərəfindən təmsil olunaraq, son yağışı “tanıyır” və qəbul edir, başqa bir sinif isə, Prescott tərəfindən təmsil olunaraq, güclü azğınlığı qəbul edir. Onların qəbul etdikləri bu güclü azğınlıq heç bir halda müjdə olmayan saxta bir müjdəyə əsaslanır və son yağışın saxta bir xəbərini müəyyən edir. Beləliklə, Yezekelin üçüncü iyırəncliyi Tammuz üçün ağlayan qadınlardır (Laodikeya Adventizminin kilsələri). Onların yay fəslində axıtdıqları göz yaşları (yağış) biçin məhsulunu meydana gətirməlidir.

İki növ son yağış xəbəri arasındakı fərq Müqəddəs Kitaba və Peyğəmbərlik Ruhuna nüfuz edir. Müqəddəs Kitab təkrar-təkrar bildirir ki, yağış itaətsiz bir xalqdan əsirgənir.

Deyirlər: Əgər bir kişi öz arvadını boşasa, o da onun yanından gedib başqa bir kişinin olsa, həmin kişi yenidən onun yanına qayıdarmı? O torpaq çox-çox murdarlanmış olmazmı? Amma sən çoxlu məşuqlarla fahişəlik etmişən; yenə də Mənə qayıt, Rəbb belə deyir. Gözlərini uca təpələrə qaldır və bax: harada sənənlə yatılmamışdır? Yolların kənarında onlar üçün səhrada olan ərəblər kimi oturmusan; fahişəliklərin və pisliliylə torpağı murdarlamısan. Buna görə yağışlar əsirgənmiş, axır yağış olmamışdır; sənənlə fahişə qadın alnın var idi, utanmaqdan imtina etdin. Yeremya 3:1–3.

Laodikeyalı Adventizm 1863-cü ildə fahişəlik etməyə başladı və o vaxtdan bəri yağışlar kəsildi. Onlar öz üsyanlarından utanmağı rədd edirlər və bu təvazökarlıq çatışmazlığı fahişənin alnını əmələ gətirir; Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki fahişə isə papalıqdır. Roma fahişəsinin nişanına səcdə etməyə hazırlanmağın son işi üçüncü nəsilə tamamlanır. Dördüncü nəslə hazırlıq üçüncü nəsilə, son yağışa dair saxta bir xəbər vasitəsilə yerinə yetirilir. Necə ki, 1863-cü ilin üsyanı, 1888-ci ilin üsyanı və 1919-cu ilin üsyanı 11 sentyabr 2001 ilə eyni xətt üzrə düzülür, çünki həmin vaxt Nyu-York şəhərinin binaları yıxılarkən Vəhy 18-in qüdrətli mələyi endi və həqiqi son yağış başladı.

“Son yağış Allah xalqının üzərinə yağmalıdır. Qüdrətli bir mələk göydən enməlidir və bütün yer üzünü onun izzəti ilə nurlanmalıdır.” Review and Herald, 21 aprel 1891.

Axırıncı yağış başladığı zaman Laodikiya Adventizminin qədim adamları onu axırıncı yağış kimi tanımayacaqdılar; çünki onlara, Yezekel tərəfindən Tammuz üçün ağlayan qadınlarla təmsil olunan və tətbiqdə sülh və əmin-amanlıq xəbəri olan saxta bir axırıncı yağış xəbəri təlqin edilmişdi.

“Yalnız özlərində olan işığa uyğun yaşayanlar daha böyük işıq alacaqlar. Əgər biz fəal xristian fəzilətlərinin təcəssümündə gündən-günə irəliləməsək, son yağışda Müqəddəs Ruhun təzahürlərini tanımayacağıq. O, ətrafımızdakı hər yerdəki ürəklərin üzərinə yağa bilər, lakin biz onu nə ayırd edəcəyik, nə də qəbul edəcəyik.” Testimonies to Ministers, 507.

Xalqın rəhbərləri üçün son yağışın gəlişini tanımaq qeyri-mümkün idi, çünki onların yalançı son yağış haqqında yalançı müjdəsi, əvvəlki dövrlərdə olduğu kimi Allahın qüdrətinin hər hansı təzahürünün mümkünlüyünü inkar edirdi.

“Kilsələrdə Allahın qüdrətinin möcüzəli bir təzahürü olacaq, lakin bu, Rəbbin önündə özlərini alçaltmamış, etiraf və tövbə ilə ürəklərinin qapısını açmamış olanların üzərinə gəlməyəcək. Yeri Allahın izzəti ilə nurlandıran o qüdrətin təzahüründə onlar yalnız korluqları içində təhlükəli hesab etdikləri bir şeyi, qorxularını oyadacaq bir şeyi görəcəklər və ona müqavimət göstərmək üçün səfərbər olacaqlar. Rəbb onların düşüncə və gözləntilərinə uyğun işləmədiyi üçün onlar bu işə qarşı çıxacaqlar. ‘Nə üçün,’ deyirlər, ‘biz Allahın Ruhunu tanımayaq ki, bu işdə neçə illərdir olmuşuq?’—Çünki onlar Allahın xəbərlərinin xəbərdarlıqlarına və yalvarışlarına cavab vermədilər, əksinə israrla dedilər: ‘Mən zənginəm, var-dövlətim artıb və heç nəyə ehtiyacım yoxdur.’ İstedad, uzun illərin təcrübəsi, insanları işıq kanallarına çevirməz, əgər onlar özlərini Salehlik Günəşinin parlaq şüaları altına qoymasalar və Müqəddəs Ruhun bəxşişi ilə çağırılmasalar, seçilməsələr və hazırlanmasalar. Müqəddəs şeylərlə məşğul olan insanlar Allahın qüdrətli əli altında özlərini alçaltmışları zaman, Rəbb onları ucaldacaq. O, onları bəsirət sahibi insanlar edəcək—Onun Ruhunun lütfü ilə zəngin olan insanlar. Onların güclü, eqoist xarakter cizgiləri, inadkarlıqları dünyanın Nurundan saçıran işığın içində görünəcək. ‘Mən tezliklə sənin yanına gələcəyəm və əgər tövbə etməsən, çıraqdənini yerindən götürəcəyəm.’ Əgər siz Rəbbi bütün qəlbinizlə axtarsanız, O sizə tapılar.” Review and Herald, 23 dekabr 1890.

Yezekekin səkkizinci fəslinin ağsaqqalları 1919-cu ildə sülh və təhlükəsizlik müjdəsini qəbul etdilər və 11 sentyabr 2001 gəlib çatdıqda, getdikcə artan həmin üsyanın bəhrəsi onların son yağışın gəlişini tanıya bilməmələrində zahir oldu. 1989-cu ildə, axır zamanın başladığı tarixdən etibarən başlayan tarixdə, Allah Millerçi hərəkətini hərfi mənada təkrar etdi. Miller İlyasın rəmzi idi və İlyas Əhəbə qəti surətdə bildirmişdi ki, İlyasın sözü olmadan yağış yağmayacaq.

Adventizmin üçüncü nəslinə dair araşdırmamızı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

Özlərinin mənəvi süqutu üzündən kədərlənməyən, başqalarının günahları üçün də yas tutmayan zümrə Allahın möhürü olmadan buraxılacaq. Rəbb Öz elçilərinə, əllərində qırğın silahları olan adamlara belə əmr verir: “Onun ardınca şəhərin içindən keçin və vurun; gözlünüz əsirgəməsin, acımayın da; qocaları və cavanları, qızları, körpələri və qadınları tamamilə öldürün; lakin üzərində nişan olan heç kəsə yaxınlaşmayın; və Mənim məbədimdən başlayın. O zaman onlar evin önündə olan qocalardan başladılar.”

“Burada görürük ki, Allahın qəzəbinin zərbəsini ilk duyan kilsə — Rəbbin məbədi — oldu. Qədim kişilər, Allahın böyük nur verdiyi və xalqın ruhani mənafeələrinin keşiyində duranlar, öz etibarlarına xəyanət etmişdilər. Onlar belə bir mövqe tutmuşdular ki, keçmiş günlərdə olduğu kimi, möcüzələr və Allahın qüdrətinin açıq-aşkar təzahürünü gözləməyə ehtiyac yoxdur. Zamanlar dəyişmişdir. Bu sözlər onların imansızlığını möhkəmləndirir və onlar deyirlər: Rəbb nə yaxşılıq edəcək, nə də pislik. O, Öz xalqını mühakimə ilə yoxlayacaq qədər mərhəmətli deyildir. Beləcə, “Sülh və əmin-amanlıq” yenidən heç vaxt səslərini şeypur kimi ucaldıb Allahın xalqına onların təqsirlərini, Yaqub evinə isə günahlarını göstərməyəcək adamların harayı olur. Hümməyən bu lal itlər təhqir olunmuş Allahın ədalətli qisasını duyanlardır. Kişilər,

qızlar və körpə uşaqlar hamısı birlikdə həlak olurlar.”

“Sadiq olanların ah çəkib fəryad etdikləri iyrəncliklər, yalnız fanilərin gözləri ilə görünə bilənlər idi; lakin ən ağır günahlar — pak və müqəddəs Allahın qısqancılığıny oyadan günahlar — açıqlanmamış qalmışdı. Qəlblərin böyük Araşdırıcısı qanunsuzluq edənlərin gizlində işlətdiyi hər bir günahı bilir. Bu adamlar öz aldatmalarında özlərini arxayın hiss etməyə başlayır və Onun səbirli lütfünə görə deyirlər ki, Rəbb görmür; sonra da elə davranırlar ki, guya O, yeri tərk etmişdir. Lakin O, onların ikiüzlülüynü üzə çıxaracaq və gizlətməyə bu qədər böyük diqqət göstərdikləri günahları başqalarının önündə aşkara çıxaracaqdır.”

“Heç bir rütbə üstünlüyü, ləyaqət və ya dünyəvi hikmət, heç bir müqəddəs vəzifə mövqeyi insanları öz hiyləgər ürəklərinin ixtiyarına buraxıldıqları zaman prinsipdən qurban verməkdən qoruya bilməz. Dəyərli və saleh hesab edilənlər mürtədliyin başçıları, laqeydliyin və Allahın mərhəmətlərindən sui-istifadənin nümunələri olduqlarını göstərirlər. O, onların pis yoluna artıq daha dözməyəcək və qəzəbində onlarla mərhəmətsiz davranır.

“Rəbb böyük nurla xeyir-dua almış və başqalarına xidmət edərkən sözün qüdrətini hiss etmiş olanlardan Öz hüsurunu istəksizliklə geri çəkir. Onlar bir zamanlar Onun sadiq qulları idilər, Onun hüsuru və rəhbərliyi ilə lütfə nail olmuşdular; lakin Ondən uzaqlaşdılar və başqalarını azğınlığa apardılar, buna görə də ilahi narazılıq altına gətirildilər.” Testimonies, 5-ci cild, 211, 212.